

— Нека я яха, море, тозъ хайдутъ Велко,  
Защо е болѣ юнакъ отъ мене.

Стоянъ и Султанъ.

Сѣднала майка да ѣде,  
Да ѣде още да пие  
Съ деветъ сина близнаци.  
Стара ги майка питаше:  
„Синове деветъ синове!  
Като ѣдете, пиете,  
Нѣщо ще да ви попитамъ,  
Кой що му мило и драго,  
Него синове да сторж.“  
Стоянъ на мама думаше:  
„Мамо ле, мамо, драго ми ѣ  
Въ зелена гора да ходж,  
Та аленъ байрякъ да носж,  
Да си дружина съберж.“  
Иванчо дума мама си:  
„Мамо ле, мамо, драго ми ѣ  
Лиси биволи да купж,  
Черни угари да орж,  
Бѣла пшеница да сѣж.“  
Тогава Стоянъ отиде  
Въ зелена гора букова,  
Че се юнашки провикна:  
„Събирайте се юнаци,  
И при Стояна елате“!  
Че си ги Стоянъ събра,  
Че си ги Стоянъ поведе  
Изъ гжста гора зелена,